

Gdańsk, 11 kwietnia 2018 r.

Sygn. akt D 8/18

POSTANOWIENIE

**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku**

w składzie :

Przewodniczący : Katarzyna Sobala

Członkowie : Elżbieta Daniluk

Waldemar Szurkowski

przy udziale Protokolant: Dominika Wesołowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 11 kwietnia 2018 r. sprawy :

z odwołania Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 stycznia 2018 r. oraz odwołania [REDAKTED]
[REDAKTED] z dnia 29 stycznia 2018 r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika
Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED] z dnia 27 grudnia 2017 r.
o umorzeniu dochodzenia dyscyplinarnego, w sprawie radcy prawnego [REDAKTED] -
[REDAKTED], sygn. akt: [REDAKTED]

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w związku z art. 465 § 1 i 2 k.p.k., art. 330 § 1 k.p.k. oraz
art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U.2017 r. poz. 1870 ze zm.)
i art. 70⁶ ust.2 i 3 powołanej wyżej ustawy o radcach prawnych

postanawia

1. Uchylić postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED] z dnia 27 grudnia 2017 r. o sygn. akt [REDAKTED] o umorzeniu dochodzenia przeciwko radcy prawnemu [REDAKTED] - [REDAKTED]
2. Przekazać sprawę Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do ponownego rozpoznania.
3. Kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku w wysokości 1400 zł (słownie : jeden tysiąc czterysta złotych) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji .

Przewodniczący :

[REDAKTED]

Członkowie :

[REDAKTED]
[REDAKTED]

UZASADNIENIE

W dniu 5 kwietnia 2017 r. wpłynęło do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED] zawiadomienie [REDAKTED] [REDAKTED] w sprawie radcy prawnego [REDAKTED] [REDAKTED] w którym zarzucono radcy prawnemu nieuregulowanie na rzecz zawiadamiającego kwoty 3540 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu, zasądzonymi prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego [REDAKTED] w [REDAKTED] Wydział Cywilny z dnia 25 marca 2016 r., sygn. akt: [REDAKTED], nawet pomimo prowadzenia egzekucji sądowej. Na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zawiadamiający uzupełnił swoje zawiadomienie m.in. o w/w wyrok oraz postanowienie z dnia 20 czerwca 2017 r. komornika sądowego stwierdzające bezskuteczność egzekucji wobec dłużnika [REDAKTED] [REDAKTED].

W dniu 11 lipca 2017 r. wszczęto dochodzenie w celu wyjaśnienia zarzutu stawianego radcy prawnemu. W toku prowadzonego dochodzenia przesłuchany w charakterze świadka radca prawny zeznał m.in. iż przyczynami nieuregulowania należności zasądzonych prawomocnym wyrokiem są wzajemne wierzycelności do potrącenia z [REDAKTED] [REDAKTED] ze sprawy gospodarczej. Nadto, niemożność uregulowania należności radca prawny usprawiedliwił ważnymi wydatkami związanymi z własnym rozwodem, maturą córki, brakiem stałej umowy o obsługę prawną i tylko doraźnymi zleceniami. Przesłuchany w charakterze świadka [REDAKTED] zeznał, iż żadnej sprawy sądowej gospodarczej pan [REDAKTED]-[REDAKTED] dla niego nie prowadził. Miał tylko prowadzić sprawę rozwodową i nie jest winny panu [REDAKTED] żadnych pieniędzy. Kiedyś pan [REDAKTED] otrzymał od skarżącego pieniądze w kwocie 3900 zł za prowadzenie sprawy rozwodowej. Skarga dotyczy zwrotu tych pieniędzy za prowadzenie sprawy rozwodowej, ponieważ skarżący otrzymał na to prawomocny wyrok sądu. Żadnych wzajemnych wierzycelności do potrącenia nie ma pomiędzy nimi.

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 2017 r., sygn. akt: [REDAKTED] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED] po przeprowadzeniu dochodzenia postanowił umorzyć dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych na podstawie art.17 § 1 pkt 11 Kodeksu postępowania karnego oraz art.66 ust.1 i art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, wobec ustalonych okoliczności w sprawie, iż wystarczającym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego będzie udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego. Zaś, po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu dochodzenia skierować wnioski do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED] o udzielenie radcy prawnemu ostrzeżenia dziekańskiego.

Rzecznik Dyscyplinarny ustalił, że radca prawny pomimo ustnych twierdzeń, iż posiada wiarygodności do potrącenia z wiarygodnością zawiadamiającego – nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń ani podczas przesłuchania w charakterze świadka, ani potem po wyznaczeniu terminu do przedstawienia dowodów. Przedstawione dwa pisma przez radcę prawnego nie stanowią żadnego dowodu na istnienie wiarygodności w stosunku do zawiadamiającego. Nie potwierdził istnienia wzajemnych wiarygodności do potrącenia. Zdaniem Rzecznika nie ulega wątpliwości, iż radca prawny jest zobowiązany uregulować na rzecz zawiadamiającego należność wynikającą z prawomocnego wyroku sądu. Jednakże mającna uwadze trudną sytuację rodzinną i materialną radcy prawnego jako przesłankę, o której stanowi art.66 ust.1 ustawy o radcach prawnych, należy uznać, iż udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego w świetle okoliczności sprawy będzie wystarczającym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego. Dlatego w oparciu o ustalenia dokonane w toku dochodzenia postanowił na podstawie art.66 ust.1 ustawy o radcach prawnych umorzyć postępowanie, a następnie po uprawomocnieniu się postanowienia skierować wnioski do Dziekana OIRP w [REDACTED] o udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego. W świetle okoliczności sprawy będzie to wystarczającym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego.

Od powyższego postanowienia odwołanie wniósł Minister Sprawiedliwości, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, mający wpływ na jego treść poprzez dowolne i błędne zastosowanie art. 66 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, wskazujące na przewinienie mniejszej wagi i uznanie, że wobec radcy prawnego [REDACTED] udzielenie ostrzeżenia przez dziekana będzie wystarczającym środkiem dyscyplinującym. W ocenie Ministra Sprawiedliwości umorzenie dochodzenia było niezasadne, wobec prawidłowego ustalenia, że radca prawny był zobowiązany do uregulowania na rzecz skarżącego należności wynikających z prawomocnego wyroku sądu a odmowa zapłaty spornej kwoty stanowi delikt dyscyplinarny o znacznej szkodliwości czynu. Z uwagi na powyższe, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz przekazania sprawy Rzecznikowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby radców Prawnych w [REDACTED] do ponownego rozpoznania.

Od postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie odwołał się również [REDACTED] wnosząc o surowsze ukaranie radcy prawnego, bowiem umorzenie dochodzenia i udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego w świetle postępowania i wagi czynu radcy prawnego [REDACTED] godzi w autorytet wszystkich radców.

JK

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w [REDAKTOWANE] zważył, co następuje:

Odwołania zasługują na uwzględnienie, choć nie wszystkie podniesione w nich zarzuty są zasadne. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w całej rozciągłości podziela stanowisko Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie prawidłowego ustalenia przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, że radca prawny [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] był zobowiązany do uregulowania na rzecz [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] należności zasądzonej wyrokiem sądu. Niewątpliwie zachowanie radcy prawnego wpływa negatywnie na wizerunek osób wykonujących zawody zaufania publicznego i podważa zaufanie oraz godzi w dobre imię całej korporacji prawniczej oraz w wymiar sprawiedliwości. Zachowania takiego nie można uznać za przypadek mniejszej wagi. Jednakże, zdaniem Sądu nie ta przesłanka stanowiła podstawę do umorzenia postępowania dyscyplinarnego przez Zastępcę Rzecznika, który w uzasadnieniu postanowienia wyraźnie wskazał, iż w świetle okoliczności sprawy ostrzeżenie dziekana będzie wystarczającym środkiem dyscyplinującym. Sąd w pełni podziela stanowisko Rzecznika, iż aktualnie obowiązujący art. 66 ust.1 ustawy o radcach prawnych mówi o dwóch przesłankach zastosowania ostrzeżenia wobec radcy prawnego. Jeżeli przewinienie dyscyplinarne jest mniejszej wagi albo w świetle okoliczności sprawy będzie wystarczającym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego lub aplikanta radcowskiego bez potrzeby wymierzania kary dyscyplinarnej, dziekan rady okręgowej izby radców prawnych, na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, może poprzestać na udzieleniu ostrzeżenia radcy prawnemu lub aplikantowi radcowskiemu. Rzecznik dyscyplinarny może wystąpić z wnioskiem po uprawomocnieniu się postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego albo o umorzeniu tego postępowania. Jednakże, w ocenie Sądu, okoliczności sprawy nie zostały dostatecznie wyjaśnione w toku dochodzenia, prowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego. Zgodnie z przepisem art.64 ust.1 ustawy o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Rzecznik Dyscyplinarny nie ustalił, czy faktyczną przyczyną nieuregulowania należności zasądzonej prawomocnym wyrokiem była wyłącznie trudna sytuacja materialna radcy prawnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE]. Okoliczność ta ma znaczenie dla oceny zachowania radcy, a co za tym idzie zastosowania wobec niego środka dyscyplinującego w postaci ostrzeżenia dziekańskiego. Jeśli bowiem, kondycja finansowa [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] była na tyle zła, że nie pozwalała na złożenie propozycji spłaty w ratach zasądzonej należności, to trudno z tego powodu czynić mu zarzut postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu.

zh

Mając powyższe na uwadze Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż uzupełnienie postępowania wyjaśniającego w powyższym zakresie pozwoli na wszechstronne wyjaśnienie sprawy oraz wydanie prawidłowego i uzasadnionego rozstrzygnięcia.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

Przewodniczący

Członkowie

